

[Rimstad.]

mærke til, hver gang tinget på denne måde skubber ansvaret og arbejdet fra sig på grund af en foregiven mangel på tid.

Nu er dette lovforslag jo et af de mest generelle med hensyn til at give bemyndigelser til en minister. Alene af den grund vil vi ikke kunne stemme for det. Men vi mener i øvrigt, at lovforslaget griber de alvorlige problemer, som det beskæftiger sig med, an på en helt forkert måde. Man fortsætter med at opdele befolkningen i to grupper, nemlig den gruppe, der på et tidligt tidspunkt har vundet en gevinst — stor eller lille — i boliglotteriet, og som derfor nu sidder med en urimeligt billig lejlighed, og så den anden gruppe, der hovedsagelig består af de unge, der nu må betale deres lodseddle i dette lotteri i dyre domme uden nogen sinde at få udsigt til at vinde andet end den almisse fra staten, der hedder m²-tilskud. Det er hverken en hel eller halv løsning på problemet, men kun, som vi tidligere har sagt det, uheldige lapperier på et slidt sæt tøj. Vi sagde det ved lovforslagets første behandling, og vi siger det her: det foreliggende spørgsmål kan kun finde sit svar gennem en vel overvejet og forsigtig ophævelse af de nuværende boligrestriktioner.

I henhold til denne opfattelse, som indicerer, at dette lovforslag bliver så lidet omfattende som vel muligt, kan vi stemme for de af et mindretal bestående af venstre og de konservative stillede ændringsforslag nr. 1, 8 og 15, medens vi vil stemme imod samtlige de ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem af udvalget hr. Kai Moltke, fordi de alle går ud på at gøre lovforslaget mere omfattende og mere almissepræget. Det drejer sig om de folkesocialistiske ændringsforslag nr. 2, 5, 7, 10, 11, 13, 16 og 24, der i vore øjne er kommet til verden ud fra princippet at byde så meget som muligt for at få de flest mulige stemmer. Det er ikke svært at gøre her, for forslagsstillerne skal jo ikke betale det, de kræver ind, hverken i penge eller med ansvar over for samfundets økonomi.

Om de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af det samlede udvalg, vil vi med begrundelse i det her nævnte undlade at stemme.

Vi skal endelig tilføje, at de ændringsfor-

slag, som er stillet af den højtærede minister og tiltrådt af et udvalgsflertal, og som efter vor opfattelse også kun betyder en udvidelse af denne tilskudslovgivning på forkert grundlag, nemlig ændringsforslagene nr. 6 og 23, vil vi stemme imod.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Det er rigtigt, at udvalget har haft relativt kort tid til sit arbejde; det er kun 2 måneder siden, lovforslaget var til første behandling. Jeg vil derfor gerne takke udvalget, fordi vi i dag har kunnet få lovforslaget frem til anden behandling. Det ærede medlem hr. Rimstad talte om lovjaskeri, men jeg tror, det ærede medlem skal overlade til udvalgets medlemmer at foretage bedømmelsen heraf. Jeg ved, der er arbejdet meget intenst og grundigt. Der er af udvalget stillet, jeg tror omkring 30 skriftlige spørgsmål, og deraf har halvdelen givet anledning til samråd; der er rejst problemer, som har givet grundlag for at stille 24 ændringsforslag, hvoraf omkring halvdelen er tiltrådt af det samlede udvalg. Der har været afholdt 9 møder i udvalget, men møder af et omfang, en udstrækning og en grundighed, som i hvert fald ikke lader noget tilbage at ønske, og som ikke kan berettige til at betragte arbejdet som jaskeri. De ærede ordførere har redegjort for de stillede ændringsforslag, og jeg vil som min opfattelse give udtryk for, at disse ændringer — jeg tænker her på de omtalte udvidelser af rammerne for institutionsbyggeri, muligheden for at yde støtte til opførelse af private plejehjem o. s. v., ændringerne, der giver mulighed for, at kommunerne kan stille boliger til rådighed for enkepensionister på samme vilkår, som gælder for folke- og invalidepensionister — er forbedringer med socialt sigte. Det samme kan siges om ændringerne til fordel for invalider, ikke alene beboere af kollektivhuse, men også parcelhusejere. Jeg takker hele udvalget for tilslutning til disse ændringsforslag.

Jeg havde gerne set en bred tilslutning til lovforslaget og ændringerne, men var naturligvis på forhånd indstillet på, at det ikke var muligt at opnå. Der kunne naturligvis først og fremmest ikke skabes enighed om de bestemmelser, som omtales i venstres og de konservatives bemærkninger i betænk-